

KONEHUONE

teoksia ajassa 1976-2011 Ilkka Volanen

CD 1			
1	0:06:12	Kesäyön unelma	1976
2	0:04:31	Turun palo	1980
3	0:02:32	Vesiduetto	1980
4	0:03:05	Äkseeraustanssi	1980
5	0:02:13	Irti päässeen kipinän tanssi	1980
6	0:01:27	Palopäällikön hätäantynyt tanssi	1980
7	0:04:37	Tulen tanssi	1980
8	0:02:42	Sankareiden tanssi kirjastossa	1980
9	0:01:37	Lasten pieni ja surullinen tanssi	1980
10	0:01:14	Vartiovuorella	1980
11	0:16:38	Haukka	1981
12	0:26:32	Kahlaaja	1982

Teos:

Kesäyön unelma, Tikaputeatteri, 1976

Pituus:

Alkuperäinen pituus n. 40 min

Soittimet ja koneet:

Hohner String Melody, EML ElectroComp Model 500, Revox A-77

Äänityspaikka:

Vanha yo-talo, portaikon siivoton sivuhuone

Teos:

Turun palo, tanssiteos televisiolle, TV2, 1980

Pituus:

Alkuperäinen pituus 57 min

Äänet:

Teatterikoulun äänikuoro, raita 3 Terhi Panula ja Markku Toikka
Tero Sarikoski rummut, Ahti Salomaa haitari, Ilkka Volanen koneet
Hohner String Melody, EML ElectroComp Model 500,
Revox B-77 nauhurit, Edward Vesalan Ampex 4-raita nauhuri,
Hasse Wallin kaikuilaite, mikseri Intimiteatterilta ja muuta sällää
Puotinharju, Hämeentie treenikämpä, Teatterikoulun tila

Teos:

Haukka, Suomen Piru elokuva, TV1, 1981

Pituus:

Alkuperäinen kokonaan

Muusikot:

Toni Edelmänn piano, Samppa Salmi rummut, Tapio Tuominen saksofoni,
Ilkka Volanen syntetisaattorit (Hohner String Melody, EML ElectroComp Model 101, EML
ElectroComp Model 500), Pirjo Bergström laulu

Äänityspaikka:

Jossain Pasilan suunnalla

Teos:

Kahlaaja, kooste, 1982

Pituus:

Alkuperäinen kokonaan

Äänet:

Idalotta Backman, Matti Pellonpää, Teatterikoulun äänikuoro

Soittimet ja koneet:

Hohner String Melody, EML ElectroComp Model 101, Revox B-77 nauhurit yms.

Tekopaikka:

Puotinharju

Ilmestynyt aiemmin:

"Viisi vuoden aikaa" LP ja "more arctic hysteria / son of arctic hysteria" cd:llä

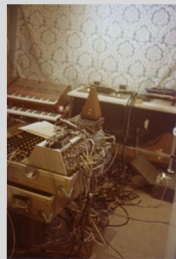
Mielikuvaa **Kesäyön unelma-** teoksen synnystä on tosi hatara. Studiona toimi hylätty huone portaikossa näyttämön sivulla. Soittimien lisäksi käytössäni oli piljejä ja muita ääniä tuottavia esineitä. Toni Edelmänn sävelsi esitykseen muun musiikin ja minun osuuteni oli säveltää syntetisaattoreille ja tehosteille metsän ja yön äänimaailmat. Kokonaisuutus on ollut tunnin paikkeilla.

Turun palo on Marjo Kuuselan tanssiteos jonka TV-2 tuotti. Tähän sävellystyöhön haalin lainaksi kaikkia mahdollisia laitteita mitä vain sain ja äänitykset tehtiin siellä missä se suinkin oli mahdollista. Haitari äänitettiin työhuoneessani, rummut muistaakseni useammassa paikassa. Teatterikoululaiset tuottivat ihmisäänen joista osa oli *"Simo Hurtta"* näytelmän taustamaailmoja ja niiden lisäksi nyt äänitettiin melodisempaa äänimaaismaa. Lopullinen teos syntyi päällekkäisäänityksillä ja tulkuttomalla nauhan leikkaustekniikalla (sample-teknikka nauhalla) työhuoneessani. Leikkelin ja patarumpu- ja rumpuäänityksiä uusiksi rumpusooloksi isku kerrallaan eläinäänen kompattessa. Kokonaisuutena se oli hurja matka, pääosin onnistunut ja iloa tuottava. Olisipa Yleisradio tukenut teoksen tekoa...

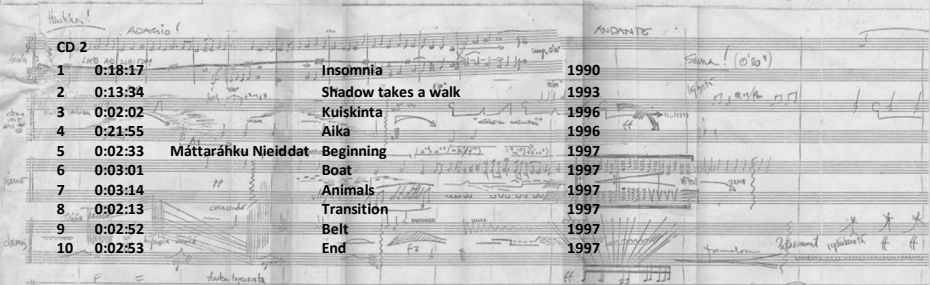
Haukka on osa intensiivistä studiopäivää. Teos on televisiolle elokuvaan *"Suomen piru"* sävelletty, mutta muistaakseni tätä otosta ei elokuvassa käytetty. Laiteiden surinoiden takia alusta puuttuu muutama minuutti hiljaista jaksoa. Kappale on ilmestynyt aikaisemmin *"Viisi vuodenaikaa"* tupla vinylillä, jonka teimme yhdessä Toni Edelmännin kanssa. Korjasin hieman kokonaisuutta nyt kuultavassa versiossa. Muuten se on suoraan vuodelta 1981.

Kahlaaja edustaa tyypillistä työskentelyäni 80-luvulla. Lähes päivittäin tallensin kokoajan, niin ääniä kuin syntetisaattorin äänimaaisemiakin "kirjastoksi". Nykykielellä sampleiksi. Teokset, varsinkin tilateoksien, syntyivät näistä sampleista joita minulla oli varastossa. Jotain uutta aina tekohetkellä synnytettiin, mutta perustana olivat olemassa olevat kirjastot. Niitä hyödyntämällä uudelleen, järjestämällä ja rytmittämällä, syntyi uusia teoksia. Näin on jatkunut aina tähän päivään asti. *"Kahlaajassa"* on jälleen kierrätetty ääniä 70-luvun teatterikoulussa tehdyistä äänityksistä, Toukokuume festivaalin *"Suklaata Muumiolle"* esityksestä ja *"Varkaiden yö"* performanssi tapahtumasta sekä Ulla Koiviston tanssiteoksesta *"Musta linnunlaulu"*. Ja kaiken päälle sitten on soitetu syntetisaattoreilla uutta kuviota. Lopuksi moniraitatekniikalla on viimeistely kokonaisuus, kokonaista neljä raitaa oli siinä koneessa. (Siis jos moniraitanauhureita oli saatavilla, yleensä kasettinauhuri ja yksi tai kaksi Revoxia oli se laitteisto.)

Kaikkienlaiteiden liikkuvuus ei minulle ratkaisevaa. 70-luvun loppupuolella ja 80-luvun alussa äänitekniikkaa hankittiin paljon teattereihin. Minulla oli onni saada niitä teattereiden lomien aikana lainaksi. Omat laitteeni olivat lähinnä syntetisaattoreita ja pieniä äänenmuokauspurkkeja.

Olo- ja makuuhuone Turun paloa tehdessä suunnilleen 1980-1981

Teos:

Pituus:

Soittimet ja koneet:

Tekopaikka:

Insomnia, tilateoksen äänimaisema, 1990

Alkuperäinen kokonaan

Roland S-50, Kork Polysix

Karesuvanto ja Martinlaakso

Teos:

Pituus:

Soittimet ja koneet:

Tekopaikka:

Shadow takes a walk, tilateoksen äänimaisema, 1993

Alkuperäinen pituus n. 18 minuuttia

Ensoniq EPS 16+ ja ASR-10, Roland JD-800, Otari 5050 nauhuri, Cakewalk (Windows)

Lemmikkitie

Teos:

Pituus:

Äänet:

Äänityspaikka:

Kommenteja, tanssiteos, 1996

Alkuperäinen pituus lähes kokonaan

Alpo Aaltokoski, Jyrki Karttunen, Katri Soini, Riikka Räsänen

Tanssistudio

Teos:

Pituus:

Koneet:

Tekopaikka:

Aika, Helsingin kaupunginmuseon näyttely, 1996

Alkuperäinen pituus n. 40 minuuttia

Soundscape SSHDR1 (Windows)

Lemmikkitie

Teos:

Pituus:

Esiintyjä:

Soittimet ja koneet:

Tekopaikka:

Esiytystilointi:

Mättärätku Nieiddat, teatteri esitys, 1997

Alkuperäinen pituus n. 49 min

Åsa Simma

Ensoniq EPS 16+ ja ASR-10, Roland JD-800, Soundscape SSHDR1, Cakewalk (Windows), esityksessä Yamaha Pro 01 mikseri

Lemmikkitie ja Karesuando

Tukholma

80-luvun loppupuoliskolla/90-luvun alussa tekniikka muuttui. Samplerit ja tietokoneet tulivat markkinoille. Roland S-50 hankin 80-luvun lopulla ja käytin sitä aina 90-luvun puoleenväliin. Tietotekniikka toi mukanaan sekvenssi-ohjelmat.

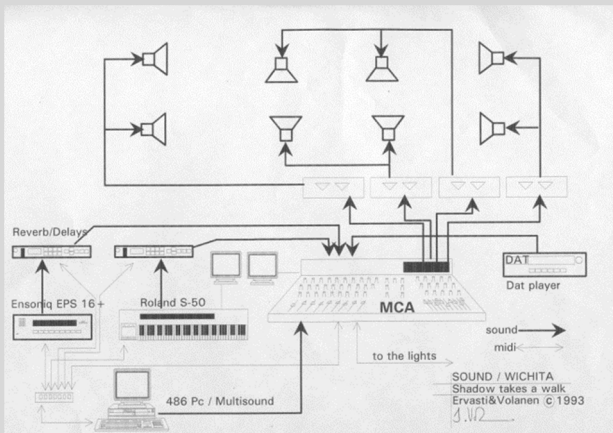
Ensimmäinen sekvensserini oli Rolandin oma, sitten hankin Cakewalkin, jota vieläkin käytän jonkin verran. Tietokoneen hankin - 85, mutta sillä ei oikein tehnyt mitään. Vasta myöhemmin tietokone muuttui työkaluksi. Vielä sijoitin rahaa ennemminkin soittimiin ja niinpä Ensoniq samplerit hankin 90 ja 92.

Musiikin tekeminen muuttui tietokoneen ja samplerien myötä. Se mitä ennen olin tehnyt nauhoilla, olikin nyt koneessa digitaalisena. Alkuvuosina kyllä laatu ja sisältö kärsivät, sillä koneiden ominaisuudet määräisivät sen mitä pystyi tekemään. Ja se kyllä tuntui riittävän ja antavan sisältöä tempuillaan. Tehtiin tietokone-estetiikkaa. Ohjelmistojen käyttöliittymät pakottivat käyttäjän muuttamaan työtapojaan ja hyväksymään koneiden säännöt ja sillä oli vaikutuksensa lopputulokseen.

"*Insomnia*" ja "*Shadow takes a walk*" ovat tilateoksia, jotka tein yhdessä Tarja Ervastian kanssa. **Insomnia**, lähes koko teos, syntyi Lapin rauhallisuudessa Karesuandossa ja on puhtaasti Roland S-50 työ. Lopullinen miksaus tapahtui jälleen konehuoneessa kotona. En ole varma Polysixin käytöstä, sillä mielestäni tein kaiken Rolandilla. Ja olisi ollut käytössä tuplanopeuksinen 4-raita kasettinauhuri!

Shadow takes a walk on laajimpia sekvenssiin perustuvia töitani. Sisällöltään se myös oli ohittanut pahimmat uuden tekniikan rajoitteet. Tässä, kuten aiemmin "*Insomniassa*", teoksien syntyyn oli käytetty aikaa ja ajatuksia. Usein tilateoksen äänimaisema jää liikaa taustaksi. Tilateoksen äänimaiseman tehtävä voi olla monenlainen, useimmiten se on liikettä eteenpäin.

"Shadow takes a walk"
tilateoksen järjestelmä-
kaavio

Teoksen esiesitys oli Wichitassa, USAssa. Samplerit, tietokone, kaikalaitteet ja mikseri tuotiin Suomesta, kaiuttimet olivat paikallisia. Ms-Audiotron MCA mikseriä ohjattiin midillä, jolloin ääntä saatiin liikkumaan kaiuttimien välillä. Tietokoneessa oleva Cakewalk sekvensseri-ohjelma ohjasi muuta teosta valoja lukuun ottamatta. Valopöydässä oli midi-in, mutta se ei johtanut mihinkään vaan oli kuulemma siinä tulevaisuutta varten, joten synkronointia ei saatu aikaiseksi. Näin ollen starttasin manuaalisesti ohjelman käyntiin joka 20 minuutti muutaman päivän ajan, jolloin tilateos oli koettavissa.

Kommenteja kuiskinnat ovat Arja Raatikaisen käsikirjoittama ja tanssijoiden puhuma äänimaisema Arjan teokseen *"Kommenteja"*.

90-luvun loppupuolella siirryinkin lähes kokonaan tietokoneiden valtakuntaan. Soittimet olivat jäämässä kuriositeetiksi konehuoneen nurkkaan. Kehitystä kuvaa hyvin kotimaan lentomatkan keikalle Ouluun: 90-luvun alkupuolella mukana oli kolme kolia, jotka painoivat 120kg. (Kolme sai kuljettaa ilmaiseksi). Nykyisin mukana olisi laptop lähes samoilla ominaisuuksilla varustettuna.

Aika näytellyssä Suomen historia äänimaisemat kulkivat ajan mukana huoneesta toiseen. Teos koostuu useammasta huoneesta, joissa äänimaisema piirsi ajan kuvaa. Jokainen osa oli osa kokonaisuutta. Tällä cd-llä olen yhdistänyt osat tiivistäen kokonaisuutta siitä materiaalista mitä oli saatavilla. Materiaalia on sample-levyiltä, äänitettyjä puheita ja ääniä. Koneena Soundscape SSHDR1, johon kaikki tallennettiin ja jossa koko teos luotiin. Loistava kone.

Pitkän yhteistyön yhtenä kauneimpana produktiona on esitys **Mättaráhku Nieiddat -laulu esiäitien sijoilta**. Siinä Åsa Simma, äänet, lavastus, valot ja videot loivat yhdessä ainutkertaisen esitykokonaisuuden. Minun tehtäväni esityksessä oli esityksen miksaaminen, musiikin, valojen ja osin videon ajaminen. Esitystaltiointi on muistaakseni Tukholmasta. Esityksessä Åsalla oli langaton mikrofoni "piilotettuna". Suuri mysteerio yleisölle oli, että oliko mikrofonia käytössä. Kriitikissä mainittiin Åsan pystyvän joikaamaan myös oman kaikkunsa.

Esityksen sähköisen musiikin alkuperäiset materiaalit tuhoutuivat kovalevyltä kun palasimme Kiirunasta ensi-illan jälkeen Karesuandoon. Näin ollen en saanut sitä miksattua aikoinaan uudestaan stereoksi. Olin kiireessä miksannut lähes kaiken monoksi. Esitystaltioinnista koostin nyt kuultavan kokonaisuuden.

Kuvat ovat harjoitussallilta Karesuandossa.

CD 3

1	0:11:59	Opal D	Part 1	1999
2	0:10:12		Part 2	1999
3	0:11:36		Part 3	1999
4	0:09:32		Part 4	1999
5	0:12:20		Part 5	1999
6	0:16:17		Junkfood Highway	2000

Teos: Opal D, tanssiteos, 1999
Pituus: Alkuperäinen pituus
Koneet: Acid-ohjelma (Windows)
Tekopaikka: Lemmikkitie

Teos: Junkfood Highway, tilateoksen äänimaisema, 2000
Pituus: Alkuperäinen pituus n. 25 min
Koneet: Acid-ohjelma (Windows)
Tekopaikka: Lemmikkitie

Opal D on varmaankin ensimmäinen Acid ohjelmalla kokonaan toteutamani työ. Lopputuloksessa kuuluu hyvän esityksen intensiivinen rakenne. Teoksen videomaailma inspiroi lisää liikemateriaalin lisäksi. Levyllä oleva on alku-peräinen miksaus. Olisin tätäkin hieman halunnut parantaa, mutta miksausen työpyytää ei ollut tallennettu täydellisesti. Musiikin dynamiikkaa pystyin hieman säätämään, ettei se olisi alkuperäisen Stoa salin mukainen. Teoksen syntymistä en muista - se oli kohtaaminen jossa osat osuivat kohdalleen. Koreografi ja tanssija Arja Raatikainen ja tanssija Katri Soinin vahva ilmaisu antoivat työlleni suunnan ja merkityksen. Prosessin voima oli niin vahva, että jopa junamatkan aikana kuulokkeiden avulla pystyin viemään sävellystä eteenpäin häiriintymättä mistään.

Junkfood Highway oli tilateos. Miksasin yhteen kaksi osaa viisiosaisesta teoksesta. Tilateokseen kuului kulku läpi tilojen, joilla kaikilla oli oma ääni-maisemansa. Alkuperäiseen suunnitelmaan kuului äänien sijoittuminen ja muuttuminen 3D-virtuaalimaailmassa jota kävijä liikkeellään pystyi liikuttamaan, mutta tämä tavoite ei toteutunut. Koneet eivät totelleet vaan veivät voiton tekijöistä. Samalla tuhoutui teokseen dramaturgiasta oleellinen osa. Myös äänien aikajanat tuhoutuivat tietokoneen muistista. *"Junkfood highway"* oli yksi massiivisimmista kokonaisuuksista jota olen ollut tekemässä taiteen kentällä. Se oli monivuotisen ponnistuksen ja osa *"Revontulien Suomi"*-projektia.

Samana vuonna teimme Tarja Ervastian kanssa tilateoksen **Coloroom**. Se koostui useammasta kuutiosta / huoneesta joilla jokaisella oli oma värinsä. Tein jokaiselle tilalle oma äänimaisemansa jotka sekoittuivat toisiinsa kun tilassa kulki. Tästä teoksesta otin yhden tyypillisen jakson mukaan, pienillä korjauksilla ja muutoksilla kuorutettuna.

CD 4

1	0:17:25		Coloroom	2000
2	0:08:53	Ilmilieikeissä	Yhteisöllisyys	2011
3	0:06:11		Pallopojat	2011
4	0:03:45		Uhka	2011
5	0:06:30		Kipinä	2011
6	0:08:25		Pakokauhu	2011
7	0:01:45		Nainen ja lapsi	2011
8	0:07:28		Syke	2011
9	0:02:44		Kirjapojat	2011
10	0:06:56		Tyhjyys	2011
11	0:02:31		Uusi alkua	2011
12	0:01:10	Vaikka kuinka monta yötä sitten		1980

Teos Coloroom, tilateoksen äänimaisema, 2000
Pituus: Alkuperäinen pituus n. 40 min

Koneet: Acid-ohjelma (Windows)
Tekopaikka: Lemmikkitie

Teos Ilmilieikeissä, tanssiteos, 2011
Pituus: Alkuperäinen pituus 63 min
Äänet: Teatterikoulun äänikuoro
 Terhi Panula ja Markku Toikka
 Ahti Salomaa, haitari
 Tero Sarikoski, rummut
 Sampa Salmi, rummut
 Tapio Tuominen, saksofoni
 Pirjo Bergström, laulu
 raita 3
 raita 3
 raidat 10 ja 11

Koneet: Acid ja Vegas ohjelmat (Windows)
Tekopaikka: Lemmikkitie

Ilmestynyt aikaisemmin: Tapio Tuomisen ja Sampa Salmen esittämä kappale *"Surua rinnoissa"* oli *"Viisi vuoden aikaa"* lp:llä
 Pirjo Bergströmin laulu on *"Suomen Piru"* elokuvassa ja miksauksissa *"Viisi vuoden aikaa"* lp:llä

Teos Vaikka kuinka monta yötä sitten, tanssiteos, 1980
Esiintyjä: Dual 1225 levysoitin
Äänityspaikka Puotinharju

Ilmilieikeissä videoeditoinnin aikajana

(pohjautuen Turun Paloön)

(Turun Palo nauhoilta)
 (Turun Palo nauhoilta)
 (Turun Palo nauhoilta)
 (Turun Palo nauhoilta)
 (Suomen Piru nauhoilta)
 (Suomen Piru nauhoilta)
 (Suomen Piru nauhoilta)

Ilmiliekeissä teoksessa ympyrä kiertää takaisin 1979-vuoden loppuun, jolloin aloin säveltää *”Turun paloa”*. Alun perin *”Ilmiliekeissä”*-teoksessa piti olla sama musiikki pienillä korjauksilla, mutta lopputuloksessa alkuperäistä on alkuperäisenä miksauksena ehkä 10 minuuttia. Uudelleen lisämausteina miksattua on ehkä toinen kymmenen minuuttia. Muutoin teos onkin uutta ja kierrätettyä.

”Yhteisöllisyys” on alkuperäisen musiikin, Tytyrin kaivosmuseon ääniteoksen ja uusien instrumentaatioiden kooste. *”Pallopojat”* kappale ei aivan noudata näyttämöversion lopullista miksauksta. Siinä yhdistyy uutta materiaalia 90-luvulta *”Turun palon”* patarumpuihin, jonka jälkeen tulee saksofoni ja rummut *”Suomen Piru”* elokuvasta sovitettuna viulujen rytmiin. *”Uhka”* ja *”Pakokauhu”* rakentuvat *”Turun palon”* materiaaliin ja osin ovatkin aivan sama. *”Pakokauhun”* toistumisella on cd-kokonaisuuteen liittyvä funktio. *”Syke”* pohjautuu suoraan *”Turun paloon”*. Siihen on lisätty soittimia ja ihmisääniä rikastuttamaan kokonaisuutta. Liukuma *”Kirjapoikiin”* ja siitä *”Tyhjyyteen”* vie meidät loistavaan Pirjo Bergströmin lauluun, joka alun perin on sävelletty *”Suomen Piru”* elokuvaan.

Tämän teoksen syntymiseen ja muotoon vaikutti suuresti ne neljä sample-kokoelmaa jotka hankin intuitiolla. Aina pitää olla jotain uutta, josta saa inspiraatiota luovuuteen. Myös alkuperäisten *”Turun palo”* 4-raita mastereiden digitointi mahdollisti joidenkin jaksojen uudelleen käytön. Niin kuin monessa muussakin, jälleen juuri se mitä olisin kaivannut master-nauhoilta, niin sitä ei löytynyt. Osa oli vain 2-raita versiona ja osaa ei löytynyt kuin rupusesta vhs-taltiointista.

Vaikka kuinka monta yötä sitten on Ulla Koiviston tanssiteos vuodelta 1980. Se oli alku pitkälle yhteistyölle, joka on

jatkonut aina viime vuosiin asti. Tuon esityksen äänimaisema oli kooste nykymusiikista ja tehosteäänistä. Muistaakseni jo tuolloin kävin pesettämässä vinyyliä levykauppa Fugassa, etteivät vinyyli maksuisi eikä rahisisi. Tarvitsin kuitenkin hyvää naksumista ja minulla oli tuplavinyyli, jonka nelospuolella ei ollut musiikkia, vain tyhjä raita. Pestynä tuon vinyylin lopusta sai juuri oikeanlaisen naksumman. Esityksessä sen pituus oli minuutin verran pidempi ja toistettuna kovempaa kuin kuuluisi. Hiljaisuus oli totaalista sen päätyttyä.

konehuone kesällä 2011 Turun lähellä harjoitusten välillä ja *”Ilmiliekeissä”* videotaltiointista kaapattuja kuvia

Matkani alkoi kun "isä nauhurin osti". Olin silloin noin 10-vuotias. Naapurin kaverit joutuivat esiintymään kuunnelmissani. Demon lähetin Love-record'siin 60-luvun lopulla. Se oli nauhurin avulla tehtyä kaotettista ujellusta - mielestäni levyn arvoinen.

Koko elämäni olen ollut kiinnostunut äänestä, sen synnyttämisestä ja siitä kuinka se vaikuttaa ihmisen mieleen. Soittaminen, kuten pianolla, ei oikein saanut minua innostumaan. Mutta pianosta sai hienoja ääniä!

Aloitin työskentelyn Vanhalla yo-talolla 60-luvun lopulla, josta siirryin teatterikoulun palvelukseen. Ja sieltä siirryin vapaille markkinoille. 70-luvulla tein teatteri- ja tanssiesityksiin äänimaailmoja, joiden käyttö laajeni 80-luvulla installaatioihin. 90-luvulla päätyöni oli muualla joten musiikin ja äänimaailmojen tekeminen väheni. 2000 luvulla äänityöskentely on siitäkin hiljentynyt.

Kun aloitin, työvälineeni olivat jo kehityskaarensa huipussa (nauhurit). Kun sitten samplerit ja tietokoneet syrjäyttivät nauhurit, alkoi tuskien taival. Tuosta vaiheesta on onneksi päästy ohitse. 2000-luvulle tultaessa koneet ovat tuoneet minut takaisin siihen mistä kaikki alkoi: leikkaan ja liimaan oman työtapani ja mieleni mukaan.

Karkeasti arvioiden 15 vuotta meni nauhojen ja syntetisaattoreiden kanssa, sitten tuli noin 10 vuoden siirtymäjakso jona aikana tietotekniikka lisääntyi ja syrjäytti vanhaa tekniikkaa. Nyt eletään puhtaasti bittien kanssa. Ohjelmistot ovat parantuneet ja tottelevat paremmin kuin aikaisemmin.

Tämä kokoelma kertoo yhden tarinan. Siinä katse on taaksepäin. Kootessani tätä en yrittänyt löytää kaarta tähän kokonaisuuteen. Tähän valitut teokset sisältävät aikaan, esityksiin ja tekniikkaan liittyvää historiaa. Samalla niissä on kuultavana minulle tyypillinen työskentely äänen kanssa.

Lähes kaikki tallenteet ovat alkuperäisissä muodoissaan. Tehdyt muutokset ovat korjauksia dynamiikkaan ja äänen laatuun, jotta ne hieman lähestyisivät tämän päivän kuuntelutottumuksia ja laitteita. Pitkiin teoskokonaisuuksiin olen tehnyt lyhennyksiä, joiden avulla yritän saada luotua sellaisen äänikuvan joka vastaisi edes jotenkin alkuperäistä teosta. Jossain olen joutunut leikkaamaan pois osia tekijänoikeudellisista syistä.

Koneet ovat kietoutuneet koko elämäni minuun. Luovuuden eri muodot ovat saaneet toteutua koneiden avulla mitä erilaisimmissa projekteissa.

Kiitokset ääHELLisestä osallistumisesta menevät:
(rummutusta ja sian röhkinaä!!)

Alpo Aaltokoski, IdaLotta Backman, Pirjo Bergström,
Jyrki Karttunen, Terhi Panula, Matti Pellonpää,
Samppa Salmi, Ahti Salomaa, Tero Sarikoski, Riikka
Räsänen, Åsa Simma, Katri Soini, Teatterikoulun
äänikuoro, Markku Toikka, Tapio Tuominen, Saana
Volanen, Radio, Tv, Eläimet ja maailman äänet,
jotka antoivat kierrättää itseään vuosikymmeniä.

Kiitos lukuisat innoittavat taiteilijat; koreografit, tanssijat,
skenografit, näyttelijät, ohjaajat, muusikot joiden kanssa
olen saanut työskennellä, unohtamatta läheisiä, ystäviä,
sukulaisiä ja naapureita joiden tuki ja ymmärrys on ollut
arvokasta. He ovat olleet kuulolla kun outoja ääniä kulkee yön pimeydessä.

Enkä voi olla kiittämättä kärsivällisyydestä mustiin pukeutuneita näyttämöiden ja tilojen henkilökuntaa.

Kiitos kuuluu myös Yleisradion jo lähes kadotetulle Tehostolle ja sen työntekijöille.

Kiitoksensa saavat myös tukensa antaneet Kai Fuhrmann, Perttu Rastas ja Reija Vaahtera.

Teoksen syntyy on myös vaikuttanut Koppelon ja Kemijärven taiteilijaresidenssit. Taloudellista tukea työhistorian kokoomiseen
ovat antaneet Suomen kulttuurirahasto ja Taiteen keskuslaitos.

Erityiskiitoksen saa Toni Edelmann matkasta vuosikymmenten haiki.

Ja Annukka Pykäläinen sekä Saana Volanen. Ilman heidän rakkauttaan tämä kokeelma ei olisi koskaan syntynyt!

Entä ne koneet. Mitä olisinkaan ilman niitä. Onneksi ne tottelevat minua.

Vantaalla 16.12.2013

ANNA

